

A DEENK hét könyvtárának épületei hét különböző világ, melyek kialakítása, története és tradíciói mind egyedi, összetéveszthetetlen hangulattal várják az oda betérőket.

Könyvtárunk legnagyobb különlegessége éppen épületeinek e nagyfokú különbözőségéből fakad.

A SIMONFFY UTCÁTÓL AZ EGYETEMI FŐÉPÜLETIG

Az 1912-ben alapított debreceni Magyar Királyi Tudományegyetem először a nagy múltú Református Kollégium gyűjteményére alapozva szerette volna könyvtárát létrehozni. Önálló központi könyvtár szervezésével csak 1915-ben kezdtek el komolyan foglalkozni, miután a Kollégiummal folytatott egyeztetések nem jártak eredménnyel.

A könyvtár elhelyezését kezdettől fogva a majdani központi épületben képzelték el, s ennek elkészültéig a **Simonffy utcai 2/b és 2/c szám alatti bérház** II. emeletét bérelték ki a bibliotéka számára. Az épület szükséges átalakítása és mintegy kétéves előkészület után 1918. május 1-jén az olvasóközönség előtt is megnyitotta kapuit. Az elkövetkező 14 évben ezen az ideiglenes helyen működött a Debreceni Egyetem Könyvtára.

Az állandósult raktár- és létszám-gondokkal terhelt első évtized után a '30-as évek valódi minőségi változást hoztak a könyvtár életébe. 1929-ben megindultak az **egyetemi főépület építési munkálatai**, amiben egy egész épületszárnyat terveztek a könyvtár számára kialakítani.

Az 1933-ban birtokba vett új épületben a könyvtár immár méltó környezetben várhatta olvasóit. Csúry István igazgató joggal jellemezte így az **'50-es években**: „A Debreceni Egyetemi Könyvtár épülete a sorok írásakor a legmodernebb könyvtárépület Magyarországon. Nemcsak szerkezete felel meg a korszerű követelményeknek, hanem befogadóképessége is teljesen kielégítő.”

A KENÉZY-VILLÁBÓL AZ ÉLETTUDOMÁNYI ÉPÜLETBE

Ugyancsak a megfelelő épület hiányából adódó problémákkal kellett megküzdenie az orvosi karnak, amikor 1947-ben – negyedszázados törekvését megvalósítva – létrehozta az önálló kari könyvtárát. A szervezéssel megbízott Törő Imre professzornak sem hely, sem megfelelő személyzet nem állt rendelkezésére. Végül 1949-ben költözött a könyvtár **Kenézy Gyula egykori villájának** két földszinti szobájába, és ekkor határoztak arról is, hogy hivatalosan felveszi az egyetem létrehozásában jelentős szerepet játszó professzor nevét. A következő évtizedekben a könyvtár lassan elfoglalta a kezdetben még más intézetekkel és lakókkal közösen birtokolt épületet, de teljesen csak 1981-ben került a birtokába. Az ekkor lezajlott fejlesztések révén egy modern és dinamikusan fejlődő intézmény vált a DOTE Központi Kenézy Könyvtárából.

A 21. század igényeinek azonban így sem felelhetett meg hosszú távon. A gyűjtemény, a kémiai és a biológia szakgyűjteménnyel együtt költözött a 2005-ban átadott Élettudományi épület könyvtári szárnyába. A **Kenézy Élettudományi Könyvtár** nevében ma is őrzi az orvosi gyűjteménynek 50 évig helyet adó villa emlékét.